



ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Berouně rozhodl v hlavním líčení konaném dne **18. dubna 2016** v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Jaroslava Zálejského a přísedících Taťány Humlové a Pavly Doubkové,

t a k t o :

Obžalovaný

[REDACTED]

nar. [REDACTED] v [REDACTED], dělník Městského podniku Zdice, trvale bytem [REDACTED]
[REDACTED], t.č. u [REDACTED].

j e v i n e n , ž e

po požití alkoholických nápojů dne 12. 08. 2015 okolo 23:00 hodin v obci [REDACTED], okr. [REDACTED], před stavební buňkou v areálu bývalého JZD nejprve vyhrožoval s klackem v ruce poškozené [REDACTED], nar. [REDACTED], tím, že jí zabije, poté do ní začal strkat a když [REDACTED] před ním utekla do budovy dílny, vnikl za ní, tahal jí za vlasy, kroutil jí hlavou, jakoby jí chtěl zlomit vaz, přičemž následně se poškozené podařilo za pomoci přítomného [REDACTED], nar. [REDACTED], obžalovanému vysmeknout a otvorem v zadní části vyskočit ven z budovy, kde jí však obžalovaný doběhl, srazil na zem a následně jí opakovaně nalezeným kamenem nejméně, dle vyjádření poškozené, 20x udeřil do hlavy a obličeje, škrtil jí a opakovaně na ní křičel, že jí zabije, přičemž k dokonání jeho jednání nedošlo proto, že zakročily další dvě osoby, které přiběhly poškozené na pomoc a obžalovaného od ní odtrhly. Tímto jednáním jí způsobil těžké zranění spočívající v tržně-zhmožděných ranách na čele zasahujících do podkoží, část z nich až do kosti, tržně-zhmožděnou ránu horního víčka levého oka, tržně-zhmožděné rány pravého ušního boltce s poraněním chrupavky, splývající červeno-hnědé oděrky, krevní výrony a otok podkoží celého čela, brýlovité krevní výrony s rozsáhlým otokem v okolí obou očí bez možnosti otevření očí, rozsáhlý krevní výron a rozsáhlý otok v oblasti pravé tváře a pravé spánkové krajiny, tečkovité krevní výronky na přední ploše krku, krevní výronky v očních spojivkách, drobné oděrky a prosvítající krevní výrony na zádech

v oblasti pravé lopatky, na zadní ploše paží, drobné oděrky na kolenou a předloktích a hřbetu pravé ruky, zlomeninu vnitřního kotníku levé nohy, hlubokou krvácející oděrku břicha palce levé nohy, lehký otřes mozku s krátkodobým bezvědomím, částečnou retrográdní amnézií a zvracením, vytržení části vlasové pokrývky na levé čelní krajině a subluxaci či podvrknutí čelistního kloubu s poraněním chrupavčitých či vazivových součástí kloubního pouzdra, pro která byla výrazně omezena v běžném způsobu života po dobu přesahující 6 týdnů,

t e d y: dopustil se jednání, které bezprostředně směřovalo k dokonání trestného činu jinému způsobit těžkou újmu na zdraví, avšak k dokonání činu nedošlo

č í m ž s p á c h a l

zločin těžké ublížení na zdraví podle § 145 odst. 1 trestního zákoníku ve stadiu pokusu ve smyslu § 21 odst. 1 tr. zákoníku,

z a t o s e o d s u z u j e

podle § 145 odst. 1 tr. zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání **3 /tří/ let.**

Podle § 56 odst. 2 písm. c) tr. zákoníku se pro výkon trestu zařazuje do věznice **s ostrahou.**

O d ů v o d n ě n í :

Obžalovaný při hlavním líčení popsal kritický den tak, že vypil více alkoholu, než snese, a to deset možná i více piv. Důvodem jeho návštěvy ve [redacted] bylo to, že paní [redacted], ke které měl intimní vazbu, neustále navštěvovala ve [redacted] jistého pana [redacted]. Pokud jde o paní [redacted], uvedl, že navíc je matkou vnuka i když se synem delší dobu nežije, přesto se do paní [redacted] zamiloval a těžko nesl, že navazuje kontakt s panem [redacted]. Když přišel do objektu, kde pan [redacted] bydlí, došlo skutečně k fyzickému napadení paní [redacted], kdy samotné napadení v plném rozsahu doznal, uvedl, že vůbec nevěděl, co se s ním děje, konkrétně to popsal tak, že ji vytáhl z obytné buňky ven, klekl si na ní, držel dveře, aby se tam nemohl dostat přítomný pan [redacted] a neustále paní [redacted] fackoval. Neustále po ní požadoval to, aby s ním odešla domů. Pokud jde o samotný útok, odmítl, že použil nějakou zbraň jako například dřevěný klacek či kámen. Samotný útok ukončil, když dostal několik ran ohradníkem a od toho okamžiku si už nic nepamatuje a uvedl, že od tohoto okamžiku by v žádném případě v útoku proti paní [redacted] nepokračoval.

Soudní znalec MUDr. Petr Navrátil, který vypracoval v této věci znalecký posudek, uvedl, že v případě obžalovaného, nenavrhuje žádné opatření, obžalovaný je schopen sám absolvovat dobrovolné léčení, v jeho případě se jedná o škodlivé užívání alkoholu. Situaci v den deliktu popsal jako střední prostou opilost. Uvedl, že se jedná o důsledek vystupňovaných emocí prožívaného afektu a v případě vystupňovaných emocí je vědomí zúžené. Člověk se soustředí na nějaký konkrétní cíl a ignoruje další podněty.

Znalec MUDr. Václav Horák uvedl, že pokud jde o mechanismus vzniku poranění, zda je možné, aby takové zranění způsobily holé ruce, tuto možnost vyloučil. Poranění nejsou

typická pouze pro ruku sevřenou v pěst, neboť tržně zhmožděné rány vznikly podle lokalizace a jsou umístěny většinou na plochých částech hlavy a lebky. Účinkem pěsti při silném úderu lze způsobit tržně zhmožděnou ránu, ale nad vyvýšenými částmi obličeje, to znamená v místech, kde kůže naléhá na kosti. Dále uvedl, že útok obžalovaného byl veden násilím střední intenzity, dále uvedl, že nelze vyloučit, že tomu tak bylo v důsledku opilosti obžalovaného, což způsobilo, že intenzita a přesnost zásahu, nebyly pravděpodobně maximální. Pokud jde o poranění poškozené, uvedl, že bude prodělávat další operace čelisti a čelistního kloubu a ještě před jednáním v jednacím síni mu uvedla, že mívá otoky obličeje, zejména na pravé straně. Uzavřel, že do současné doby je poškozená omezena v obvyklém způsobu života. Jinak v písemném vyhotovení znaleckého posudku uvedl, že výrazné omezení v obvyklém způsobu života bylo po dobu nošení sádrové dlahy, což bylo do 6 týdnů. Uvedl, že nyní se přiklání k tomu, že skutečně došlo v případě poškozené, k těžké újmě na zdraví. Pokud jde o hrozící újmu, která by hrozila v případě použití kamene, mohlo dojít ke zlomeninám v oblasti obličeje a hlavy, nitrolebnímu poranění či nitrolebnímu krvácení mozku, což jsou stavy, které by bez lékařského odborného ošetření či hospitalizace mohli vést ke smrti.

Svědkyňě [REDAKCE] uvedla při hlavním líčení, že skutečně dne 12. 08. 2015 v obci [REDAKCE] ji fyzicky napadl [REDAKCE], vyhrožoval jí tím, že jí zabije, začal ji strkat, podařilo se jí utéct, avšak byla obžalovaným dostižena, on ji povalil na zem, klekl si na ni, několikrát ji udeřil do hlavy a obličeje, škrtil ji a vyhrožoval zabitím. Když se probírala po druhém napadení obžalovaným, ten obžalovaný tam už nebyl, jeho útok podle jejího odhadu trval asi 15 minut, cítila bolest hlavy a nohy, pracovní neschopnost ukončila dne 08. 01. 2016. Zranění se jí velmi dlouho hojila, chodila na rehabilitaci a má problémy se spodní čelistí. Dle jejího názoru jí chtěl obžalovaný zlikvidovat, a pokud by k ní nepřiběhli kluci na pomoc, určitě by došlo k tomu, že by ji obžalovaný usmrtil, neboť podle jejího názoru by v žádném případě v útoku nepřestal a bylo mu závažnějších následků zabráněno pouze účinnou pomocí dalších svědků. Dále uvedla, že v důsledku toho celou situaci sledoval její syn, došlo v jeho případě k závažným psychickým problémům, které má doposud, navštěvuje psychologa a ve škole nastalo výrazné zhoršení. K samotnému vztahu mezi ní a obžalovaným uvedla, že nejsou mezi nimi žádné intimní vazby, jedná se, pokud jde o ní samotnou o vztah mezi tchánem a snachou a dědou jejího dítěte. Stejně tak uvedla, že žádné intimní vazby nemá k panu [REDAKCE], což mělo být příčinou útoku obžalovaného.

Svědkyňě [REDAKCE] popsala den 12. 08. 2015 tak, že odjela s poškozenou a jejím synem se koupat a následně navštívit pana [REDAKCE]. Když byli na této návštěvě, obžalovaný volal panu [REDAKCE], což je děda paní svědkyně, že mu to tam podpálí. Do doby, kdy byla přítomná u pana [REDAKCE], však k žádnému incidentu nedošlo, všechno znala toliko z vyprávění poškozené.

Svěděk [REDAKCE] uvedl při hlavním líčení, že neví, jaký byl vztah mezi [REDAKCE] a otcem, o žádném bližším vztahu mezi nimi nic nevěděl. To, co se odehrálo, výhradně připisuje k účinkům alkoholu na jeho otce, jinak ho označil za dobrého člověka, a kdyby nebyl opilý, tak se to nestalo. V další pasáži své výpovědi uvedl, že si mu poškozená stěžovala na to, že jí jeho otec nahání. K samotnému útoku se vyjádřit nemohl, protože nebyl přítomen.

Svěděk [REDAKCE] uvedl při hlavním líčení, že nad bydlíštěm pana [REDAKCE] je JZD, kam chodí ke kamarádovi a ten večer si spolu dávali pivo. Uslyšel, že dole se něco děje, křičelo dítě, byl tam hluk, tak společně s [REDAKCE] se šli podívat dolů, tam uviděli, jak [REDAKCE] mlátí

██████ (poškozenou) a tak jsem zareagoval tak, že ho odstrčil, ██████ se zvedla, utekla do buňky, pan ██████ se zvedl a odešel se schovat nahoru do křoví. ██████ mezi tím zavolal policii a záchranku. Pokud jde o samotný útok, uvedl, že obžalovaný ležel na poškozené a mlátil ji nějakým předmětem do hlavy, předmět mu připomínal kámen. Mlácení trvalo 10-15 vteřin než zareagoval a poté, co obžalovaného stáhl z poškozené, využila poškozená šanci utéct a obžalovaný odešel pryč. Pokud jde o poškozenou, popsala ji tak, že vypadala hrozně, oko měla nateklé, trhliny na hlavě od ran a krvácela. Ležela na zemi jako mrtvola, byla v šoku, už se ani nebránila. Než svědek zareagoval, uvedl, že inkasovala asi osm ran.

Svědek ██████ uvedl při hlavním líčení, že pokud jde o napadení ██████ obžalovaným, bylo to tak, že obžalovaný vyhrožoval poškozené, že ji zabije. Vyhrožoval, že boudu, ve které bydlí, poleje benzinem a zapálí. Ten den, kdy se celá událost odehrála, se ██████ s jeho vnučkou a s dětmi u něho zastavili a útok začal tím, že obžalovaný přišel s klackem v ruce a na ██████ začal klackem napřahovat a mlátit ji. Ta začala před ním utíkat, avšak obžalovaný začal mlátit pěstmi, jí se podařilo pár metrů uběhnout a pak ji obžalovaný povalil na zem a začal ji brutálně mlátit do obličeje pěstmi. Když svědek viděl, že jeho útok přesahuje všechny meze, neboť byl hrozný a jemu se podařilo obžalovaného z poškozené stáhnout a pokusila se o útěk. Obžalovaný ji však doběhl, povalil ji na zem, vzal kámen a začal ji tímto kamenem mlátit do hlavy, přičemž začalo poškozené silné krvácení, on začal volat o pomoc a na jeho výzvu přiběhl pak ██████ a ██████. Teprve jim se podařilo v dalších úderech obžalovanému zabránit.

Svědek ██████ uvedl při hlavním líčení, že společně se svým známým ██████ dne 12. 08. 2015 když přišli do objektu, který užívá pan ██████ uviděl, že obžalovaný mlátil poškozenou a na místo se dostavil proto, že slyšel křičet syna poškozené, který mu sdělil, že pan ██████ ji mlátí. Následně pan ██████ šel a strhl obžalovaného z poškozené a obžalované poté odešel. On sám zavolal policii a záchranku. Pokud jde o stopy útoku, byla celá zalitá krví, samotné místo blíže neprohlíželi. Konkrétně uvedl, že obžalovaný klečel na poškozené a řezal ji do obličeje pěstmi, to, jestli měl něco v ruce, nevěděl. Kdyby pan ██████ nestrhl obžalovaného z paní ██████ neví, zda by on sám, v útoku pokračoval dál.

Následně soud prováděl listinné důkazy, byl přečten za podmínek § 211 odst. 5 tr. řádu znalecký posudek z oboru kybernetika, odvětví výpočetní technika, poškozená následně předložila zprávu Střediska výchovné péče Dobříchovice. Dále byly předestřeny procesním stranám úřední záznam č.l. 168, protokol o ohledání místa činu a plánek s fotodokumentací č.l. 184-202, fotodokumentace č.l. 204-206, 207-211, protokol o prohlídce těla a fotodokumentace č.l. 112-118, rozhodnutí o vydání věci č.l. 377-383. Následně za podmínek § 213 odst. 2 tr. řádu byly čteny záznam o dechové zkoušce č.l. 18, protokol o lékařském vyšetření při ovlivnění alkoholem č.l. 21-22, konzumační lístek č.l. 169, protokol o rekonstrukci č.l. 175-183, protokol o provedení domovní prohlídky č.l. 227-230, záznam č.l. 242-243, odborná vyjádření č.l. 253-254, 258-263, 266-270, pracovní hodnocení č.l. 409, zpráva o pověsti č.l. 410, opis RT č.l. 411.

Z tohoto provedeného dokazování pak soud došel k závěru, že jednání obžalovaného vykazuje všechny znaky zvláště závažného zločinu vraždy ve stádiu pokusu a proto byla Vrchnímu soudu v Praze usnesením vyslovena nepřislušnost Okresního soudu v Berouně.

Vrchní soud v Praze pak v neveřejném zasedání konaném dne 18. 03. 2016 rozhodl tak, že podle § 24 odst. 1 tr. řádu je k projednání a rozhodnutí věci příslušný Okresní soud

v Berouně. Odůvodnění tohoto rozhodnutí pak Vrchní soud uvedl, že alfou a omegou tohoto případu je především intenzita útoku, ačkoliv je některými svědky i poškozenou naznačováno, že obžalovaný vedl údery značnou silou, hodnocení této skutkové okolnosti je třeba založit na nejvýše objektivním důkazu, kterým je znalecký posudek z odvětví soudního lékařství. Podle závěru této expertízy zranění na hlavě poškozené vznikla mechanismem opakovaného přímého tupého násilí střední intenzity. Také násilí na krk, časovým rozsahem mezi intenzitou útoku podle znalce nedosahovala závažnosti, která by mohla vést k výraznějšímu dušení a tedy reálnému ohrožení života poškozené. Z toho je zřejmé, že ani z objektivního hlediska ale ani z hlediska reálných představ obžalovaného, nedocházelo z jeho strany k takovým projevům násilí, které by byly spjaty s možností vzniku fatálního následku.

Otázka viny v případě obžalovaného [REDAKCE] je dle názoru soudu jednoznačně prokázána. On sám se k útoku doznal a ve věci je usvědčován všemi svědky, kdy ani jeden ze svědků nehovoří v jeho prospěch. Rozsah a intenzita útoku, jakož i vzniklý následek pak byl posouzen znalcem, na který taktéž ve svém rozhodnutí odkazuje Vrchní soud v Praze. Samozřejmě pokud jde o trestnou činnost, zejména je usvědčován listinnými důkazy, které byly pořízeny ihned po útoku, což je fotodokumentace zranění poškozené i přílohový materiál, kterými byla dřevěná tyč, se kterou obžalovaný útok započal. Jeho tvrzení, že žádnou zbraň neužil, vyvracení všichni svědci, zejména svědek [REDAKCE] a sama poškozená, obžalovaný začal útok několika údery tyčí a následně zaútočil proti hlavě poškozené nalezeným kamenem.

Na základě těchto důkazů jej soud uznal vinným zločinem těžkého ublížení na zdraví podle § 145 odst. 1 tr. zákoníku ve stádiu pokusu podle § 21 odst. 1 tr. zákoníku, zejména s poukazem na právní názor Vrchního soudu v Praze o intenzitě útoku i jeho následcích. Pokud jde o polehčující okolnosti, je nutno přičíst obžalovanému, že již v průběhu přípravného řízení napomáhal orgánům činným trestního řízení v objasnění svého skutku a i v řízení před soudem se v plném rozsahu doznal, popsal důvody, proč útok vůči poškozené vedl s výjimkou použití dřevěného klacku a kamene. Obžalovaný nebyl v minulosti soudně trestán, k současné situaci lze uzavřít, že motivem jednání obžalovaného byla žárlivost a svou negativní roli sehrál i požitý alkohol. Soud uložil obžalovanému trest odnětí svobody na dolní hranici trestní sazby, tedy v trvání 3 let. I když osoba obžalovaného by zřejmě umožňovala postup dle § 81 odst. 1, § 82 odst. 1 tr. zákoníku, avšak okolnosti případu, zejména způsob provedení trestného činu, brutální jednání vůči poškozené, déle trvající útok na důležité orgány lidského těla, viz. fotodokumentace a lékařské zprávy, soud došel k závěru, že v tomto případě nelze uložit podmíněný trest odnětí svobody a proto byl uložen trest jako trest nepodmíněný a pro výkon trestu pak byl obžalovaný zařazen podle § 56 odst. 2 písm. c) tr. zákoníku do věznice s ostrahou.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozsudku je možno podat odvolání do 8 dnů ode dne doručení opisu jeho písemného vyhotovení.

Odvolání se podává u Okresního soudu v Berouně a rozhoduje o něm Krajský soud v Praze.

Odvolání musí být odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které jeho vydání předcházelo.

Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody a zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabrání věci.

Osoba oprávněná napadnout rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku jej může napadnout také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

Právo odvolání nemají již ty oprávněné osoby, které se ho výslovným prohlášením vzdaly.

V Berouně dne 18. dubna 2016

JUDr. Jaroslav Zálejský, v. r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení: Klára Petáková